

påklages til Landsskatteretten efter de almindelige klageregler, der indføres med dette lovforslag. Reglen i vurderingslovens § 42, stk. 4, 2. pkt., foreslås derfor ophævet.

Stk. 2 svarer til vurderingslovens § 44, stk. 1 og 3. Det foreslås, at skatteankenævnene også i vurderingssager har pligt til at udarbejde sagsfremstillinger, jf. bemærkningerne til § 25, stk. 2.

Hvis skatteankenævnet ændrer en vurdering, for hvilken der foreligger en afgørelse efter vurderingslovens § 33, skal nævnet samtidig bestemme, hvilken indflydelse ændringen får på den pågældende afgørelse. Særreglen herom i vurderingslovens § 43 foreslås ophævet, da den foreslåede bestemmelse i stk. 1 også dækker disse tilfælde.

Stk. 3 svarer til vurderingslovens § 45, stk. 1. Skatteankenævnet kan efterprøve en påklaget afgørelse i sin helhed og er således ikke bundet af klagerens påstande.

Til § 27

Forslagets § 27 giver skatteankenævnene adgang til at genoptage skatteansættelses- og vurderingssager efter ansøgning, når der enten fremlægges nye oplysninger, der kan medføre et ændret udfald af sagerne, eller når særlige omstændigheder taler for genoptagelse.

Reglen svarer til § 10 i den gældende lov om skatterådenes kompetence til at optage egne afgørelser til ny behandling, men medtager i modsætning til tidligere også vurderingssager.

Påklage af skatteankenævnenes afslag på en ansøgning om genoptagelse sker til Landsskatteretten.

Til § 28

Efter lovforslagets § 28, stk. 1, består Landsskatterettens virksomhed i at påkende klager over de afgørelser, der er opregnet i nr. 1-6, herunder skatteankenævnenes afslag på at realitetsbehandle sager efter § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, og § 27. Opregningen er ikke udtømmende, jf. nr. 6. Landsskatteretten er herudover ved bestemmelser i særlovgivningen gjort kompetent til at behandle klager over afgørelser truffet i henhold til disse særlove. Dette gælder f.eks. ifølge § 39, stk. 2, i pensionsbeskatningsloven.

Reglerne i nr. 1-4 svarer til § 21 i den gældende lov. Nr. 5 svarer til § 5, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked. Denne særregel foreslås gentaget i skattestyrelsesloven, da det er hensigten i løbet af kort tid at sammenskrive bl.a. disse 2 love i en samlet skatteforvaltningslov.

Kun dødsboer er efter forslagets stk. 2 berettiget til at påklage skatteansættelser og afgørelser efter stk. 1,

nr. 2, vedrørende dødsboer. Bestemmelsen svarer til den nugældende § 25, stk. 1.

Reglerne om, hvem der er klageberettiget i vurderingssager, findes i dag dels i vurderingsloven og dels i skattestyrelsesloven. Det foreslås, at vurderingslovens klageregler overføres til skattestyrelsesloven.

Stk. 3, 1. pkt., svarer til den gældende skattestyrelseslovs § 26 og vurderingslovens § 46, stk. 1, 2. pkt. Det fremgår nærmere af forslaget § 26, hvilke personer der er klageberettiget.

Efter de gældende regler kan en kommune påklage vurderinger af en ejendom, hvori kommunen har en særlig retlig interesse, f.eks. p.g.a. byplanlægning eller lignende. Sådanne ejendomme skal efter lovforslagets § 4, stk. 2, vurderes af de statslige told- og skatteforvaltninger. Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at det lovfæstes, at kommunerne kan påklage vurderinger, der er foretaget i henhold til § 4, stk. 2.

Efter reglen i stk. 3, 3. pkt., har den centrale told- og skatteforvaltning af hensyn til ensartetheden i vurderingerne adgang til at indbringe tidligere vurderinger vedrørende en ejendom, for hvilken en vurdering er påklaget, for Landsskatteretten. Det betyder, at Landsskatteretten får mulighed for at pådømme de tidligere afgørelser sammen med den påklagede vurdering. Reglen er overført uændret fra § 27, stk. 4, i den gældende lov.

Reglen i den gældende lovs § 36, hvorefter Landsskatteretten ikke må påkende en vurdering, der er påklaget af en anden end ejeren, uden at give ejeren lejlighed til at udtale sig, er nu erstattet af en tilsvarende bestemmelse om partshøring i forvaltningslovens § 19. Det foreslås derfor, at § 36 ophæves.

Den gaveafgiftspligtige er berettiget til at påklage afgørelser vedrørende gavens værdi til Landsskatteretten, jf. forslaget § 4, der svarer til § 25, stk. 1, i den gældende lov.

Efter de gældende regler i skattestyrelsesloven kan afslag eller begrænsede svar på bindende forhåndsbesked i dødsboer efter kildeskattelovens § 33 A, stk. 5, ikke indbringes for Landsskatteretten eller for domstolene, når svaret er begrænset eller afslaget givet som følge af, at klageren ikke har fremlagt tilstrækkelige oplysninger. Tilsvarende kan afvisning af en anmodning om bindende forhåndsbesked efter § 5, stk. 4, i lov om bindende forhåndsbesked ikke indbringes for Landsskatteretten eller for domstolene. Det foreslås, at disse to beslægtede regler samles i lovforslagets stk. 5.

Forslagets stk. 6 om Landsskatterettens reaktionsmuligheder, når der klages, uden at klageadgangen til de øvrige skattemyndigheder er udnyttet, svarer til den gældende lovs § 28, nr. 1.